

ג'ייסון דנינו הולט

חמוצ

קטעים נבחרים

אישה

(שקט)

אישה: בחיים לא נגעו בי, בחיים לא הרשיתי, בחיים לא הייתי אפילו קרובה.

זונה: סליחה?

אישה: אני חולה. הגוף הזה מאוד חולה. ואני לא רוצה למות, ככה. לא נגועה.

זונה: מה... מה יש לך?

אישה: העור שלי — מלנומה אחת גדולה.

זונה: מלנומה?

אישה: איזו מלה בת זונה. כל כך יפה. כמו שם של פיה. זה מפחיד אותך?

זונה: לא. אבל...

אישה: אם אני אתחיל לבכות זה יפחיד אותך?

זונה: לא, אבל סיימתי לעבוד היום. אמורים לאסוף אותי כל רגע.

אישה: (מתפשטת) רואים עלי?

זונה: את נראית בריאה.

אישה: שאני בתולה.

זונה: לא.

אישה: כמה זמן יש לך?

זונה: הוא... מאחר, אבל... יכול להיות שרק דקה-שתיים.

אישה: כמה אתה יפה... אתה לא תיתן לו לחכות? בשבילי...

זונה: אנחנו לא מכירים.

אישה: זה משנה לך מי אני? אני חולה. עומדת למות. אתה בקשה אחרונה.

זונה: אני לא...

אישה: רציתי את היפה מכולם.

זונה: תודה.

אישה: אני אשלם את כל מה שיש לי, תמיד חשבתי שיהיה לי כל כך הרבה זמן לבזבז...

זונה: באמת סיימתי להיום.

אישה: תסכים לקבל ממני ירושה?

(שקט)

אישה: אני לא מידבקת, אתה יודע.

(היא נוגעת בו)

אישה: אם אני אבקש ממך להפסיק, תפסיק?

זונה: כן.

אישה: אתה קשיח. העור שלך מתוח כל כך חזק. אתה יכול להתפשט גם?

(היא מפשיטה אותו. הרבה קעקועים נגלים, אחד גדול של מרילין מונרו)

אישה: זה כאב?

זונה: לא.

אישה: ולי, זה יכאב?

זונה: לא בהכרח. זה הכול בראש...

אישה: נשק אותי...

(היא מתקרבת אליו)

אישה: אתה מנשק את כולם?

זונה: לא.

אישה: (תוך כדי מגע) יש לך עיניים שבטח הטביעו כל כך הרבה ספינות של כל כך הרבה נשים מסכנות. כחול של אוקיינוס, של אינסוף אפשרויות, של סערה, של מוות, של חיים. יש לך עיניים כל כך יפות – ויש בן אדם בפנוכו, חייב להיות. זה מה שיש שם בכחול עיניים הזו שלך, אדם של בפנוכו. כל השאר זה רק פרסונה.

(הם מתנשקים – נשארים קרובים)

אישה: איך קוראים לך?

זונה: ג'יימס מונרו.

אישה: איך קוראים לך באמת?

(הטלפון מצלצל)

זונה: תסלחי לי.

אישה: אל תענה.

זונה: אמרתי לך שאני מוגבל בזמן.

(האישה מנסה לחסום אותו)

זונה: זוזי.

(זונה עונה)

זונה: הלוי? מי זה? לא. תנסה מחר בבוקר. תנסה מחר בבוקר. אני כבר לא עובד היום. אז תנסה מחר בבוקר. כן. זה אני עושה. זה בחמש מאות אני עושה. עושה אמרתי. כן. כן. להתראות.

(הזונה מנתק. הטלפון מצלצל שוב. האישה מרימה את הטלפון ומנתקת אותו.)

הוא לוקח ממנה את הטלפון)

זונה: מה עשית?!

אישה: כל מה שהיא יכולה להעניק לך, אני יכולה להעניק לך יותר – יש לי את כל האהבה שבעולם להעניק לך. גם אם זה רק ליומיים, או שבועיים או חודשיים.

זונה: זה בחור!!

אישה: זה לא משנה לי.

זונה: זה הבן זוג שלי. כל יום בחצות הוא מגיע לאסוף אותי.

אישה: הוא מאחר.

זונה: הוא אף פעם לא מאחר. אני לא חוזר הביתה לבד. (מחייג) הלוי? אתה שומע, מהדירה לבית זה הטווח שבו אנשים כמוני מתאבדים. איפה אתה?

(שקט)

אישה: למה הוא נותן לך בכלל לחזור לדירה הזאת?

זונה: הלו? הלו?

אישה: אין שום סיכוי שהוא אוהב אותך. בוא נעזוב פה עכשיו, אתה לא תצטרך יותר לעשות שום דבר שאתה לא רוצה לעשות.

זונה: אני נראה לך כמו בן אדם שלא יודע מה הוא רוצה?
(הזונה מחייג שוב לטלפון)

אוהבת

זונה: הטלפון שלו עדיין סגור. מה השעה?

אישה: אחת. עוד מעט. שתיים-עשרה שלושים ושמונה.

זונה: משהו לא בסדר.

אישה: אתה רוצה ללכת לברוק? יש למי להתקשר?

זונה: למה את עדיין פה?

אישה: אני לא רוצה להשאיר אותך לבד.

זונה: קרה לו משהו.

אישה: ששש... תירגע. הוא בטח כבר יגיע... כמו שאמרת.

זונה: הוא כבר יגיע.

אישה: הוא כבר יגיע.

זונה: הוא כבר מגיע.

(שקט)

אישה: אני לא אאחר לך בחיים. אני לא אאחר בלי להודיע. אני אדע שאתה מודאג ואדאג לך בחזרה ואתקשר להודיע. אנחנו נעשה ילדים ונאהב אותם כפי שלא אהבו אותנו אף פעם. אתה

תספר לי הכול. על מה שכאב וכבר לא, על מה שאתה פוחד. אפשר לחבק אותך?

זונה: את לא עומדת למות או משהו?

אישה: כמה זמן לא חיבקו אותך?

זונה: הוא מחבק אותי כל הזמן.

אישה: כמה זמן לא חיבקו אותך באמת?

זונה: הוא מחבק אותי כל הזמן.

אישה: אפשר לחבק אותך באמת?

(אישה מחבקת את הזונה)

אישה: אני מרגישה את הלב שלך. תרגיש את שלי. אנחנו פועמים ביחד. תן לי לטפל בך. תן לעצמך לטפל בי. תן לי להוציא אותך מפה. אני אוהבת אותך.

זונה: את לא מכירה אותי.

אישה: נגלה אותך מחדש. דרכי. ואתה תגלה אותי מחדש. דרכך. שנינו עומדים למות. בוא ננשים אחד את השני.

(היא מנשקת אותו)

זונה: ללכת. שתי דקות. עוד מעט. שתי דקות. עוד מעט. לאן? לאן...

(המתנה. שקט. שתי דקות)

אישה: בוא.

(שקט)

אישה: מה? מה כבר יכול לקרות? תהיה דפיקה בדלת? תיכנס שוטר ותגיד: "איבדנו אותו בדרך לבית החולים. לא היה לו סיכוי?"
זונה: זה לא מצחיק אותי.

אמא

אמא: יש לו כל כך הרבה קעקועים על הגוף שאם אני רוצה לקבור אותו אני צריכה לקלף את כולו. את כל העור שלו. את הכול. לא יישאר מהבן שלי כלום. תתפשט.
זונה: אולי תשבי איתנו, יש הרבה סידורים לעשות. אפשר לעשות שבעה עם המאכלים שהוא אהב. נראה לי שהוא היה אוהב את זה.
אמא: תתפשט, אני רוצה לראות.
זונה: הוא היה מאושר.

אמא: מאושר! עשית מהבן שלי נרקומן בלי עור. מהבן שלי שפעם כל הבית שלי היה מוצף בריח התינוקות שלו. הייתי מנשקת לו את הירכיים ואת הבטן הקטנה ואת הידיים השמננות ומאכילה אותו, ומרדימה אותו, וצוללת לו לעיניים שהיו כל כך חכמות. הוא בא לעולם נשמה חכמה. אני יודעת. אני ראיתי. הוא נראה כמו תינוק נזיר. והריח שהעור שלו הפיץ. הריח... והוא גדל רחוק ממני, ואמרתי: הם תמיד מתרחקים. והריח שלו השתנה ואמרתי: גם הריח שלי השתנה – ככה זה החיים. ואז המבט שלו השתנה, ומחוכמה העיניים שלו הפכו כהות. עיניים שמפחדות להביע. חלון נשמה סדוק ומלא כתמים. וניסיתי לנקות את החלון. ניסיתי. אבל הוא כבר נהיה כל כך מלוכלך שלא ראו כלום. לא ראיתי כלום. הסתכלתי כמה שהוא רק נתן ולא הצלחתי לראות כלום.

ומסביב כל הקעקועים... צוואר, כתפיים, חזה, גב, בטן, זרועות, רגליים. למה?! למה?! מה היה צריך לכסות? איזה פצע היה כל כך חמור שהיה צריך לחבוש אותו בליטרים של דיו. פרחים, עיטורים, משפטים, ציטוטים, דיוקן ענק של ג'יימס דין על הגב. מה לו ולג'יימס דין?! והכול מוחדר עמוק עמוק פנימה מבלי יכולת להוציא. זה אני עשיתי? איך? מתי?
והאופנועים... שהלכו וגדלו. הלכו והפכו מהירים יותר. שחורים יותר. מפלצתיים יותר. כאילו הוא היה צריך לברוח הכי מהר שאפשר ממקום למקום. כאילו הוא היה צריך רוח כל כך חזקה שלא יהיה אפשר אפילו לשמוע את הקול הפנימי.
מה הוא אמר לו, הקול הפנימי שהוא לא רצה לשמוע? מה אתה היית אומר לו? בלילה כשהוא היה נכנס טבול בדיו למיטה שלכם. אמרת לו שהוא בסדר כמו שהוא? אמרת לו שיש לו עיניים יפות? אמרת לו שאמא שלו אוהבת אותו? אמרת לו שאתה אוהב אותו?
תתפשט. תציע לי חתיכה מהעור שלך, תציע ולא אצטרך לקחת בכוח.

(הזונה מתפשט)

אמא: אני אפשוט לך עכשיו חתיכה מהעור. חתיכה קטנה ואלך. את הדמעות שלי אני רוצה לבכות לבד. אני יודעת שאתה הרוצח. רצח בהילוך איטי שקראתם לו אהבה. צבא של איש אחד שכבש עתיד שלם של איש אחר. של הבן שלי. הבכור שלי. היחיד.
אמן דוגרות כך כל המחלות האפשריות! ותמות לבד. חולה. בודד. בלי איש שיספוג את זיעתך כשתקדח. בלי איש שיקים אותך לשירותים כשרגליך ישלול. לבד. עשיתי הכול להציל אותו ממך. והיית חזק יותר. אמן תהיה לבד לנצח!

(היא פושטת לו חתיכה מהעור, את העיניים של מונרו, ויוצאת)

מהחור

(זונה, מרים את הטלפון ומתקשר)

זונה: יש לי את כל הכסף שבעולם. אספתי אותו במשך כל יום מימי חיי ואני מרגיש שאם אני לא אוציא את כולו עכשיו אני אמות איתו. אני מת כבר ככה.

(שקט)

זונה: כן. תודה.

(נכנס זונה 2)

זונה: תגיד לי שאתה אוהב אותי ואז תירה בי.

זונה 2: עשרת אלפים שקל.

(הזונה קורע את ריפוד הספה ומוציא מחנה אינסוף שטרות)

זונה 2: אני אוהב אותך.

(הזונה מתפשט ויורד על ארבע. זונה 2 יורה בו מאחור)

מת

(נכנסים אינספור גברים ערומים)

ערומים:

כל אחד מאתנו / נגע בך / אתה נגעת / בכל אחד מאתנו / עור מת נושר במגע / כלך מחויץ
תחת הר של / עור מת / העור המת שלנו / זה שטח כבוש / בלי מנהיג / זאת חיריה / זה
האורסט / זאת המצבה שלך / לא כתוב עליה כלום / הלוייה קטנה / רק אשה אחת באה /
ואולי היא רק עצרה בדרך / לשאל משהו את הרבנים / והשתינה מאחורי אחד הקברים /
האשה האחת שאולי בכלל לא באה לשם בשבילך / אתה לא אהבת הללויות / הרבה אנשים לא
אוהבים הללויות / הגוף נהיה כל כך קטן / נשא על אלונקת הרבנים / משלך לבור / כשסבא
שלך נפטר / הסתכלת לו על הזין / שבלט מבעד לתכריך / וזה הצחיק אותך / זין לא מתפניץ
חשבת / הרגשת שאתה מבין את מקור הכוח / של הגבריות / את ההיררכיה / עמד לך / באותו
ערב הלכת לתחנה המרכזית / ונתת לחרדי למציץ לך / עור מת מהזין שלך על הפה שלו / עור
מת מהסנטר שלו על המפשעה שלך / נתן לך שמונים שקל / ובקשת ממנו לומר קדיש / הוא
בעט לך בביצים וברח / עור מת מהברך על המפשעה שלך / הקאת על הרצפה / בשרויתים
הצבוריים של התחנה המרכזית / זה הצחיק אותך / מישוהו ינקה את זה / יש היררכיה / אתה
לא בתחתית / וחוזרת הביתה / טנסי פרוש נוצות / בוהק / עם הכסף קנית בדרך / שתי טבליות
של סם פיצויות / ישבת מול הגוגל וכתבת / קדיש / פתחת עוד חלון / גוגל / does the
penis shrink when you die / היית ערם / נזכרת בזקפה של סבא שלך / כשהיית יושב
לו על הברכים / הרבה נכדים הייתם / אתה היית היפה מכלם / עור מת של היד של סבא /
על הזין שלך / שאז עוד היה בלבול / עור מת של בלבול על היד של סבא / ורטרו אוריגיןל /
הוא נתן לך מאה שקל / דמי כיס / אמא שלך / הבת שלו / הפצירה — תפסיק לפנק את הילד
/ זה הצחיק אותך / פתחת הרגל / לזרק נעל עקב אחת של אמא שלך / מתחלון / רחוק-רחוק
/ איפה שלא היו מוצאים / פעם חשדה בך / נזפה / אתה לא זוכר מה היא אמרה / דמינת

שְׁהַמֹּרָה לְסִפּוּרְט מְחַכָּה לָךְ / מִתְחַת לְשְׁמִיכָה / וְתוֹכַל לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ / מִה שְׁעוֹשִׁים עִם סָבָא /
הַגּוֹיָגֵל סִפֵּר לָךְ עַל זְקֻפֵּת מָוֶת / חִפְשֵׁת פּוֹרְנוֹ נְקֻרֹפִילִי / אֲבָל מְצֵאתָ רַק שֶׁל סְטְרִיִּטִים / כְּמַעֲט
הַקֵּאת / כּוֹס מֵת זֶה עֲצוּב / אוֹ חַי וּמְבִיא חַיִּים / אוֹ כְּלוּם בְּכֻלָּל / אֲבָל הַחֲלִטָּת אֵיזָה קַעֲקוּעַ אֶתָּה
רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת / xxl / עַל הָעֶרֶף / אוֹ בְּגַב הַתְּחַתּוֹן / יָדַעְתָּ מָה מְקוֹר הַכּוֹחַ שֶׁלָּךְ / וּפְתַחַת פְּרוֹפִיל
/ הוֹלֵדָת פְּרִסוֹנָה / גִּימָס מוֹנְרוֹ / הֵייתָ בֶּן שִׁבְע־עֶשְׂרֵה / וְעַכְשָׁו אֶתָּה קְבוּר / מְצָכָה בְּלִי כְּתוּב
/ הַלּוּיָהּ בְּלִי נוֹכְחִים / הַרְבֵּה עוֹר מֵת / סַבֵּת הַמָּוֶת: אֵי סְפִיקַת אֲוִיר.